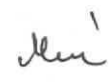

Magyarország Alkotmánybírósága
részére
1535 Budapest, Pf. 773.

Tárgy: hiánypótlás

Ügyszám: IV/1696-3-2013

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/1696-4/2013	
Érkezett: 2014 FEBR 19.	
Példány: 3	Kezelőiroda:
Melléklet: db	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

1952.08.27.) IV/1696-3/2013 ügyszámon

megindított alkotmányjogi panasz ügyében az alábbi

hiánypótlást

terjesztem be.

Hiánypótlás az alkotmányjogi panasz indítványban határozott kérelem megalapozottságához:

Az indítvány szövegében a „26. § (2) bekezdése” helyébe a „26. § (1) bekezdése” kerül.

Hiánypótlás az „Az indítványt a következő indokok támasztják alá” bekezdéshez:

A bekezdés tartalma a bekezdés fejrész után a következő szöveggel egészül ki:

- „a) az Alaptörvényben biztosított jogom sérelme bekövetkezett, és
- b) jogorvoslati lehetőségeim már kimerítettem, a **Munkaügyi Bíróság** 6.M.388/2013/10 sz. jogerős ítélete után további jogorvoslati lehetőség nincs számomra biztosítva.”

Hiánypótlás alkotmányjogi indoklás az Alaptörvény XII., XIII., XV. cikkeihez:

XII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz. Képességeinek és lehetőségeinek megfelelő munkavégzéssel mindenki köteles hozzájárulni a közösség gyarapodásához.

Az „Indoklás:” bekezdés a következő szöveggel egészül ki:

„Tisztában vagyok azzal, hogy gazdasági, vagy társadalmi érdekből a törvények tartalmazhatnak személyek bizonyos körére a munka és a foglalkozás szabad megválasztásával és annak formájával kapcsolatos korlátozásokat. A törvények azonban nem tartalmaztak számomra a **részmunkaidőre, mint formára vonatkozó diszkriminatív kitételeket**, szabad megválasztását

nem korlátozták részemre, jogi és anyagi korlátozó következményeket a Tny. 39. § (arányos szolgálati idő) kivételével nem tartalmaztak számomra. A Tny. a 39. § az arányos szolgálati idő feletti részmunkaidős jogviszonyt lényegében nem tekinti járulékfizetéssel fedezett szolgálati időnek, ez az időtartam a % mérték meghatározásának időtartamában nem jelenik meg.

Az 1997. évi LXXXI. törvény (Tny.) rögzíti, hogy egységes elvek alapján nyugellátást biztosít ami a nyugdíjjárulék alapját képező kereset, jövedelem összegéhez és az elismert szolgálati időhöz igazodik.

Tny. 1. § (1) A kötelező társadalombiztosítási nyugdíjrendszer működtetése és fejlesztése az állam feladata. A társadalombiztosítási nyugdíjrendszer öregség esetén a biztosított részére, elhalálozása esetén a hozzátartozója részére egységes elvek alapján nyugellátást biztosít.

Tny. 2. § (3) A társadalombiztosítási nyugellátás a nyugdíjjárulék alapját képező kereset, jövedelem összegéhez és az elismert szolgálati időhöz igazodik.

Tny. 12. § (1) Az öregségi nyugdíj összege az elismert szolgálati időtől és a figyelembe vehető havi átlagkereset összegétől függ.

Tny. 39. § (1) azt is kimondja, hogy az 1996. december 31-ét követő időszak tekintetében – a biztosítási időnek csak az arányos időtartama vehető szolgálati időként figyelembe. Ebben az esetben a szolgálati idő és a biztosítási idő aránya azonos a nyugdíjjárulék alapját képező kereset, jövedelem és a mindenkori érvényes minimálbér arányával.

A munka és a foglalkozás szabad megválasztásához való jogom csak akkor tudom szabadon gyakorolni, ha a rám vonatkozó előírásokat megismerhetem, az erre vonatkozó adó és járulék fizetési kötelezettségek, valamint a nyugdíj megállapításának módja számomra, mint jogász végzettséggel nem rendelkező állampolgár számára értelmezhető módon rendelkezésre állnak.

A Tny. 39. § arányos munkaidő számítás mintapéldát elértem az www.onyf.hu honlapon. A <http://www.kormany.hu/hu/gyik/oregsegi-nyugdij> a következő szöveget tartalmazza: „2004. január 1-jétől az arányos szolgálati idő-számítást csak a nyugdíj összegének kiszámításánál kell alkalmazni, a nyugdíjra való jogosultság megállapításánál már nem.” Az idézett szöveg közel évtizede szerepel a kormány internetes oldalán.

A 168/1997. (X. 6.) Korm. rendelet 16. § (2) bekezdés Alaptörvény ellenessége abban áll, hogy a törvényileg elismert foglalkoztatási formát kormányrendeletbe rejtett diszkriminatív számítással, anyagi kár okozásával szankcionálja, bünteti. A Tny. törvényben meghatározott osztószám elismert időtől való eltérését sem a Tny. törvény, sem a tájékoztatók nem tartalmazzák.

Amennyiben a törvény tartalmazta volna, hogy a jogalkotó az osztószámot diszkriminatív módon az elismert szolgálati időn felül tetszőleges időtartammal növelheti, akkor az információ birtokában módom lett volna mérlegelni annak hátrányát és nehéz szívvel, de a részmunkaidős forma helyett nyugdíj szempontjából számomra előnyösebb - az egészségkárosodásom mértékének megfelelő szociális ellátást választanom.

Azzal, hogy a 168/1997. korm. rend. 16. § (2) bekezdés nem az arányos szolgálati időt (a % mérték alapját meghatározó szolgálati idő) nem elismert szolgálati idővel növelt összegét írja elő osztószámként azon felül, hogy diszkriminatív, a 42/2006. (X. 5.) AB határozat értelmében nem törvény mondja ki, ezért sem tekinthető alkotmányosnak, Alaptörvény ellenes.

A 168/1997 16.(2) az információ elérhetőségének rejtettsége és értelmezésének hiánya a munka és foglalkozás szabad választásához való jogomat megsérti, így alkotmány és Alaptörvény ellenes.”

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

Az „Indoklás:” bekezdés a következő szöveggel egészül ki:

„A magyar nyugdíjrendszerben a nyugdíj meghatározott időtartamban nyugdíjjárulék köteles jövedelemből történő járulék fizetése által, **meghatározott életkorban megnyíló élettartam végéig havi rendszerességgel pénzben folyósított tulajdonjog.**

A nyugdíj, mint tulajdonjog mértékének alapját a járulékalapot képező jövedelem és az ennek megszerzésére fordított elismert szolgálati idő alapján számítja ki a nyugdíjbiztosító egységes elvek alapján, mint átlag jövedelmet.

A nyugdíj mértékének meghatározásához % értéket rendel, amit a járulék köteles jövedelem szerzésére fordított elismert szolgálati idő és egyéb szolgálati idő (Gyes, Gyed, sorkatonai szolgálat, táppénz, stb...) összessége határoz meg.

A havonta minimálbérnél kevesebb jövedelemmel rendelkező nem teljes munkaidős foglalkoztatottak esetén az így képződött járulék köteles jövedelem megszerzésére fordított idő a Tny. 39. § előírása alapján számított arányos munkaidő lesz az elismert szolgálati idő. Az el nem ismert idővel növelt szolgálati idő értelemszerűen degresszív módon befolyásolja a nyugdíj mértékének kiszámításához rendelt % mértékét, így a nyugdíj mértékét is.

Példa a tulajdon sérelmére: Saját nyugdíjamra gyakorolt hatásának bemutatása hosszadalmas lenne, ezért egy egyszerűbb példán keresztül mutatom be.

(A) Részmunkaidős munkavállaló: 20 év teljes+ 4 év részmunkaidő, 2óra/nap részmunkaidő, bére a részmunkaidős időre a minimálbér negyede.

(B) Teljes munkaidős munkavállaló: 20+4 év teljes munkaidő.

Mindkét esetben a nyugdíj mértékét meghatározó jövedelem = J

20 év munkaidő:

(A) és (B) teljes 20 év elismert szolgálati idő=7300 nap.

A 20 év alapján (A) és (B) a szolgálati idő (év) havi átlagkereset százalék=53%.

4 év munkaidő:

Mindkettejüknek a 4 év biztosítási i idő = 1460 nap.

(A) elismert szolgálati idő 365 nap, el nem ismert szolgálati idő 1095 nap.

(B) elismert szolgálati idő 1460 nap.

4 év százalék növekedése:

(A) 4 év százalék növekedése: 2%, összes szolgálati idő %=53+2=55

(B) 4 év százalék növekedése: 8%, összes szolgálati idő %=53+8=61

Számítás: Az egy egységnyi időre számított átlagot szorozzuk a havi átlagkereset százalékaival:

(nyugdíj mértékének megállapítás alapja jövedelem * %)

(osztószám)

**A kis méretű csillag/pók alakú jelek szorzó jelet jelentenek ezen beadványomban.*

A Tny. 39. § és 168/1997 16.(2) együttes alkalmazása jelenleg:

$$(A) \text{ nyugdíja} = J * 0,55 / (7300+365+1095) = J * 0,55 / (8760)$$

$$(B) \text{ nyugdíja} = J * 0,61 / (7300+1460) = J * 0,61 / (8760)$$

A két képletből látható, hogy a szolgálati idő (év) havi átlagkereset százalékának két értéke közötti mértékének részmunkaidő tartamának hosszától függő különbsége a képletben a számláló csökkenését eredményezi.

A tulajdonjog sérelmét a nevezőben a példában az 1095 nap el nem ismert idő osztószámként való alkalmazása okozza.

Tny. 39. § a 168/1997 16.(2) nélkül a következő értéket eredményezné:

$$(A) \text{ nyugdíja} = J * 0,55 / (7300+365) = J * 0,55 / (7665)$$

$$(B) \text{ nyugdíja} = J * 0,61 / (7300+1460) = J * 0,61 / (8760)$$

Matematikai tény, ha önmagában csak a számláló csökken, a tört értéke, ezzel a nyugdíj értéke csökken, ezzel megvalósítva a tulajdonjog megsértését és alaptörvény ellenességét.

A 168/1997. korm. rend. 16. § (2) bekezdés eltörlésével a nevezőben lévő osztószám a számlálóban szereplő szolgálati idő (év) havi átlagkereset százalékával hozzávetőleg arányosan csökkenne, az osztószámból kikerülne az el nem ismert idő, így megszűnne a tulajdonjog sérelme és az Alaptörvény ellenesség.

Az 168/1997 16.(2) tulajdonjog megvonása megállapított ellátásom ~19,08 %-a Alkotmány és Alaptörvény ellenes. A helyzetet súlyosbítja, hogy nem törvények által előírt adó, járulék, vagy illeték formájában teszi, így a tulajdonjog elvonása különösen, kiemelten Alkotmány és Alaptörvény ellenes.”

XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

Az „Indoklás:” bekezdés a következő szöveggel egészül ki:

„A 168/1997. korm. rend. 16. § (2) alapján a törvény előtt nem mindenki egyenlő. Különbséget tesz a hatálya alá nem tartozók és a hatálya alá tartozók között is, de különbséget tesz a részmunkaidőben is magas egy órára jutó bér miatt jól kereső és az alacsony egy órára jutó bért kereső emberek között.

Vizsgáljuk meg a törvényi egyenlőtlenséget okozó 168/1997. korm. rend. 16. § (2) hatását két különböző részmunkaidős személy (A) és (B) egységnyi nyugdíjára az áttekinthetőség érdekében nem saját, hanem egy mintapéldában .

Példa:

Mindketten részmunkaidőben ugyanannyi időtartamban ugyanolyan óraszámban végeznek munkát.

(A) bére a teljes munkaidőre vetítve a minimálbér (mb).

(B) bére a teljes munkaidőre vetítve az átlagbér(ab)

Mindketten 2 óra/nap részmunkaidőben dolgoznak, 0,25 nap. Az egyszerűsítés kedvéért tegyük fel, hogy az átlagbér a minimálbér kétszerese, azaz $ab=2 \cdot mb$.

A részmunkaidő kezdetekor elérték a 20 év jogviszonyt.

A teljes 20 év elismert szolgálati idő=7300 nap.

A 20 év alapján a szolgálati idő (év) havi átlagkereset százalék=53%.

Tegyük fel, hogy összesen 4 évet dolgoznak részmunkaidőben.

Az eredményt összehasonlítjuk (C) teljes munkaidős munkavállaló egységnyi nyugdíjával $20+4=24$ év időtartamra.

1./ (A) kisebb keresetű részmunkaidős munkavállaló

(A) jövedelme/hó: $0,25mb$, összes valorizált jövedelme: ja

(A) arányos szolgálat idő: $0,25 \cdot 4=1$ év azaz 365 nap

(A) 4 év százalék növekedése: 2%, szolgálati idő %= $53+2=55$

(A) el nem ismert szolgálati idő: $0,75 \cdot 4=3$ év, azaz 1095 nap

(A) személy nyugdíjának számítása: $ja \cdot (53\%+2\%) / (7300+365+1095) = ja \cdot 0,55 / 8760$

2./ (B) nagyobb keresetű részmunkaidős munkavállaló

(B) jövedelme/hó: $0,25ab=0,25(2 \cdot mb)=0,5mb$, összes valorizált jövedelme jb

(B) arányos szolgálat idő: $0,5 \cdot 4=2$ év azaz 730 nap

(B) 4 év százalék növekedése: 4%, szolgálati idő %= $53+4=57$

(B) el nem ismert szolgálati idő: $0,5 \cdot 4=2$ év azaz 730 nap

(B) személy nyugdíjának számítása: $jb \cdot (53\%+4\%) / (7300+730+730) = jb \cdot 0,57 / 8760$

3./ (C) Teljes munkaidős munkavállaló

(C) összes valorizált jövedelme jc

(C) szolgálati idő %= **61**

(C) személy nyugdíjának számítása: $jc \cdot (53\%+8\%) / (7300+1460) = jc \cdot 0,61 / 8760$

Számítás: Az egy egységnyi időre számított átlagot szorozzuk a havi átlagkereset százalékaival:

(nyugdíj mértékének megállapítás alapja jövedelem * %)

(osztószám)

Tny. 39. § és 168/1997 16.(2)

(A) nyugdíja = $ja \cdot 0,55 / (8760)$

(B) nyugdíja = $jb \cdot 0,57 / (8760)$

(C) nyugdíja = $jb \cdot 0,61 / (8760)$

A 168/1997 16.(2) nélkül lenne

(A) nyugdíja = $ja \cdot 0,55 / (7665)$

(B) nyugdíja = $jb \cdot 0,57 / (8030)$

(C) nyugdíja = $jb \cdot 0,61 / (8760)$

**A kis méretű csillag/pók alakú jelek szorzó jelet jelentenek ezen beadványomban.*

Jól látható, hogy együttes hatás esetén ugyanolyan időtartamban végzett munka alacsonyabb bér esetén a százalék kisebb, magasabb bérnél nagyobb százalék ugyanakkora mértékű osztószám mellett.

A második oszlopban a 168/1997. 16. (2) bekezdés eltörlése esetén a % mérték csökkenését a Tny. 39. § alapján meghatározott elismert idő kisebb osztószámot képez, így kompenzálja a % csökkentő hatását.

Esetemben az esélyegyenlőtlenség hatása a **megállapított ellátásom ~19,08 %-a**. A Tny. tartalmaz viszonyszámot (pl. szolgálati idő (év) havi átlagkereset százalék), de azt a Tny. egységes elvek alapján alkalmazza.

A Tny. 39. § is egy viszonyszám, a minimálbér alapján határozza meg az arányos elismert szolgálati időt.

A 168/1997. korm. rend. 16. § (2) az osztószám meghatározásához ezt a törvényben meghatározott viszonyszámot a % kisebb értékének meghatározása után kiiktatja, megsértve ezzel az egységes elvek **elismert szolgálati időtől** és a figyelembe vehető havi átlagkereset összegétől függő nyugdíjszámítást és létrehozza az esélyegyenlőtlenséget. Ezzel a Tny. 39. § hatálya alá tartozók nyugdíja nem az egységes elvekre jellemző lineáris eltérést mutatják.

Azzal, hogy a 168/1997 16.(2) hatálya alá tartozók nyugdíjszámításában, esetemben megállapított ellátásom ~19,08 %-os elvonásával az egységes elvtől eltérve indokolatlan esélyegyenlőtlenséget teremt, de a hatálya alá tartozók között is jövedelmük mértékében más összegű elvonást tartalmaz a kisebb jövedelműek hátrányára, Alkotmány és Alaptörvény ellenes."

XV. cikk

- (2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

Az „Indoklás:" bekezdés a következő szöveggel egészül ki:

„Alapvető jogom az, hogy a befizetett járulékok arányában a legalább a minimálbérrel rendelkezőkkel azonos járulék befizetése esetén legalább azzal egyenértékű, vagy megközelítő nyugdíjat kapjak. A Tny. 39. § a 168/1997. korm. rend. 16. § (2) nélkül ezt közelítőleg biztosítaná. A 168/1997. korm. rend. 16. § (2) alkalmazásával azonban nemhogy közelíti, mélyíti is ezt a szakadékot.

Saját nyugdíjam számítása bonyolult ezért egy egyszerűbb példán mutatom be :
20 év teljes munkaidős biztosítási jogviszony havi minimálbérrel a **minimálbérből számított 53%** értékű nyugdíjat eredményez.
40 év részmunkaidős biztosítása jogviszony havonta a **minimálbér feléből számított 53%** nyugdíjat eredményez.

A példában szereplő ugyanannyi összes jövedelem és megfizetett járulékérték után a 168/1997. korm. rend. 16. § (2) hatálya alá tartozó nyugdíja a teljes munkaidős nyugdíjának fele lesz. Nekem a megállapított ellátásom ~19,08 % lett kevesebb.

A részmunkaidő lehetősége vagy kényszere esetemben betegségem miatt az egyéb helyzet és a gerincsérvem miatt kialakult mozgáskorlátozottság a fogyatékoság ismérve alá tartozik. Ebben a helyzetben a 168/1997. korm. rend. 16. § (2) nem ismeri el alapvető jogomnak a teljes értékű, munkaképességű emberekkel azonos összegű járulékfizetés mellett az azonos nyugdíjra jogosultságot, ezért Alaptörvény ellenes.”

XV. cikk

- (4) Magyarország az esélyegyenlőség és a társadalmi felzárkózás megvalósulását külön intézkedésekkel segíti.

Az „Indoklás:” bekezdés a következő szöveggel egészül ki:

„A 168/1997. korm. rend. 16. § (2) az esélyegyenlőséget nem biztosítja, amit a XIII. cikk (1) és XV. cikk (1), (2) bekezdésben bemutatott számítások alátámasztanak, de ráadásul ezt egy későbbi időpontban teszi. Mivel az esélyegyenlőtlenséget a XII. cikk indoklásában felsorolt okok miatt módomban sem volt felismerni jogász végzettséggel nem rendelkező állampolgárként, a törvény pedig nem ad lehetőséget – néhány kivételezett csoporttól eltekintve – az esélyegyenlőtlenség bekövetkezte alóli mentességre, így Alaptörvény ellenes.”

XV. cikk

- (5) Magyarország külön intézkedésekkel védi a családokat, a gyermekeket, a nőket, az időseket és a fogyatékkal élőket.

Az „Indoklás:” bekezdés a következő szöveggel egészül ki:

„A részmunkaidőt többségében családos, gyermekeket nevelők, otthon beteget ápolók, idősebbek, megváltozott munkaképességűek végzik, én magam is gerinc eredetű mozgáskorlátozottságom és egyéb betegségeim miatt kényszerültem erre, betegségem miatt korom is tényező volt, a részmunkaidő kezdetekor 54 éves voltam. A 168/1997. korm. rend. 16. § (2) **külön intézkedés**, nem része a Tny. Törvénynek. A XIII. cikk (1) és XV. cikk (1), (2) bekezdésben bemutatott számítások alátámasztják, hogy diszkriminatív, esélyegyenlőtlenséget teremt. **Megléte és alkalmazása azt jelenti, hogy Magyarország külön intézkedésekkel nemhogy nem véd, de negatívan diszkriminál betegségem és korom ellenére, ezért Alaptörvény ellenes.**”

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Fentiek alapján kérem a T. Alkotmánybíróságtól 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi eljárás megindítását.

Az Alkotmánybíróság honlapján történő közzétételhez szüksége nyilatkozatomat a kérelmem benyújtásakor csatoltam az iratokhoz. Eszerint a személyes adataim közzététel nélkül hozzájárultam a közzétételhez.

Budapest, 2014. február 11.

Tisztelettel: